

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1587/2020
10.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др. Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др. Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Топлица Младеновић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојице из ..., које заступа пуномоћник Горан Брдар, адвокат из ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 100.000,00 динара, одлучујући о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр. 589/19 од 27.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија друготуженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија друготуженог ВВ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр. 589/19 од 27.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр. 589/19 од 27.11.2019. године одбијена је жалба друготуженог и потврђена је у односу на жалиоца пресуда Основног суда у Крагујевцу П 227/17 од 10.08.2018. године, којом је обавезан да солидарно са првотуженим накнади тужиоцу нематеријалну штету у укупном износу од 100.000,00 динара са припадајућом каматом и трошковима поступка.

Против другостепене пресуде друготужени је благовремено, изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно

ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца. У конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе. Одлучивање о захтеву за накнаду штете зависи од конкретно утврђених чињеница у сваком поступку. У конкретном случају утврђено је да су тужени различитим радњама заједно вршили насиље над тужиоцем, па како није могао бити утврђен допринос сваког појединачно настанку штете примењена је одредба члана 206. Закона о облигационим односима, која регулише солидарну одговорност штетника. Такво становиште судова не одступа од судске праксе.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Тужба је у предметном спору поднета дана 02.04.2012. године. Вредност предмета спора пресуде која се ревизијом побија је износ од 100.000,00 динара.

Одредба члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног ревизијског цензуса, ревизија није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија,
др. Драгиша Б.Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић